

STUDIU DE CAZ, PROTEJAREA SPECIILOR PROTEJATE ÎN UE: Acordarea derogării de la protecția strictă

ERA Legislația europeană și românească privind protecția naturii
7 octombrie 2024

Lupul se întoarce treptat în Statul Membru A, după mai bine de un secol. În timpurile moderne, lupii au reapărut pentru prima dată în anii 90, apoi au început să se reproducă din nou în 2015, în zonele de pe granița estică cu Statul Membru B. În prezent, există aprox. 100 de exemplare în Statul A, în 25 de haite sau perechi teritoriale. Aceasta reprezintă o creștere semnificativă de la cele 50-80 de exemplare estimate a fi existând pe teritoriul țării în anul 2020.

Prin contrast, statul B este o țară muntoasă care găzduiește 3 mii de lupi. În marea majoritate, lupii din statul A provin din statul B. Același lucru este valabil și pentru lupii din statul C.

Statul B permite uciderea a 200 de lupi anual, cu o creștere până la 300 și apoi 350 în 2024 și respectiv 2025. Pentru prima dată, statul A ia în considerare împușcarea lupilor pentru a proteja fermierii. Ministerul a emis o autorizare care permite uciderea a până la 40 de lupi în statul A în perioada ianuarie – mai. Fiecare acțiune de vânătoare trebuie anunțată dinainte. Vânătoare de lupi permite utilizarea de puști și arme de vânătoare și capcane. Lupii în zonele urbanizate nu intră la socoteală pentru stabilirea limitelor și pot fi împușcați, nefiind protejați.

Autorizarea ministerului s-a fundamentat pe următoarele motive:

- Protejarea fermierilor este de interes public. Pe lângă daunele locale, există și pericolul pierderilor în agricultură, în regiunile estice ale țării.
- Protecția strictă a lupilor în statul A nu este necesară, în pofida faptului că starea de conservare a acestora este necorespunzătoare, deoarece este bună în alte state, în special în statul B.
- Ministerul va supraveghea vânătoarea și va anula autorizarea dacă populația de lupi va avea prea mult de suferit.

Autorizarea este contestată de un ONG de mediu, care argumentează faptul că motivele aflate în spatele acesteia sunt pur speculative, atâta vreme cât nu s-a făcut niciun studiu cu privire la daunele provocate de lupi în statul A. Mai mult, ONG-ul arată următoarele:

- Lupii pot fi vânați pe tot teritoriul țării, lucru care nu ține cont de situațiile diferite din fiecare regiune.
- Vânătoarea este permisă din ianuarie până în mai, deși sezonul de împerechere începe în martie.
- Utilizarea capcanelor nu ar trebui să fie permisă.
- În marea majoritate, fermierii din statul A nu folosesc garduri electrificate sau câini ciobănești care să păzească turmele.
- Autorizarea nu ține cont de numărul de lupi care pot fi împușcați în statul B. Acest lucru va afecta în mare măsură populația de lupi din statul A.
- Lupii din zonele urbane sunt apărați printr-un regim de protecție.

ÎNTREBĂRI:

Răspundeți la întrebări folosindu-vă de argumentele de mai sus, în baza Directivei Habitare:

- 1) Este posibilă autorizarea vânătorii de lupi în statul A chiar dacă starea de conservare a acestora nu este bună? Dacă nu, este posibil să luăm în considerare starea de conservare bună din statul B?

Pentru celelalte întrebări, porniți de la presupunerea că *este posibilă* autorizarea vânătorii:

- 2) Prezența lupilor pe suprafețele agricole, daunele locale sau pericolul pierderilor din sectorul agricol din regiunile estice pot prevala interesului public major? Ași putea lua în considerare faptul că fermierii nu folosesc măsuri avansate de protejare?
- 3) Directiva interzice utilizarea capcanelor sau vânătoarea în sezonul de împerechere? Acest lucru se aplică și lupilor din zonele urbanizate?
- 4) Este posibilă autorizarea vânătorii în sens larg și apoi anularea autorizării având în vedere evoluția lucrurilor? Este necesară limitarea autorizării doar la anumite regiuni?